

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Lubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa **P. P.**, bytom B. X., T., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 30. septembra 2010, č. k. 14Sd/45/2009-55, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30.septembra 2010, č. k. 14Sd/45/2009-55, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne č. X. zo dňa 13. júla 2009, ktorým odporkyňa podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) priznala navrhovateľovi od 22. marca 2009 invalidný dôchodok vo výške 222,30 Eur mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal na základe posudkov posudkových lekárov za preukázané, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa

je postihnutie rúk - dupuytrenova kontraktúra obojstranne, s 35%-nou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa kapitoly XV., oddiel C, položka 1., písm. b/ prílohy č. 4. zákona, zvýšenou o 10% za iné zdravotné postihnutie - obmedzenie pohyblivosti dominantného ramena na celkových 45% od 10. marca 2009, ktorý je dňom vzniku invalidity. Námietku navrhovateľa, že odporkyňa mu mala invaliditu priznať od 13. februára 2007, teda odo dňa podania žiadosti o invalidný dôchodok krajský súd nepovažoval za dôvodnú, lebo posudkový lekár v posudku z 10. marca 2009 dostatočne a presvedčivo odôvodnil, prečo bol dátum vzniku invalidity určený dňom 10. marca 2009.

Rozsudok napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Podľa jeho názoru mal byť uznaný za invalidného už od 28. februára 2007, a to z dôvodu, že posudkový lekár neskúmal, resp. bagatelizoval jeho predchádzajúce zranenia – úrazy ľavého ramena a natrhnutia Achillovej šľachy ľavej aj pravej nohy, a to napriek tomu, že to bolo uložené predošlým rozsudkom krajského súdu č. k. 18Sd/105/2007. Z uvedených dôvodov žiadal, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zrušil a nariadil prešetrenie vyššie popísaných zdravotných problémov.

Odporkyňa k podanému odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré navrhovateľ v odvolaní uvádza nepovažuje za opodstatnené. Posudkoví lekári sociálneho poistenia po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení zdravotného stavu navrhovateľa a za jeho osobnej účasti vyhotovili logické a jednoznačné posudky, preto žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne z 13. júla 2009, ktorým bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok od 22. marca 2009 vo výške 222,30 Eur mesačne s tým, že nárok na invalidný dôchodok navrhovateľovi vznikol dňa 10. marca 2009. Navrhovateľ žiadal nárok na invalidný dôchodok priznať už od 13. februára 2007 a doplatiť mu určenú sumu vo výške 222,30 Eur do 22. marca 2009.

Podľa § 71 ods. 1 zákona poistenec je invalidný, ak pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona).

Podľa § 71 ods. 6 citovaného zákona miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

Podľa § 71 ods. 7 citovaného zákona jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú.

Podľa § 71 ods. 8 citovaného zákona mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť možno zvýšiť nad hornú hranicu miery poklesu podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich zdravotný stav.

Navrhovateľ sa domáhal uznania vzniku invalidity už od 13. februára 2007.

Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že posudzovali zdravotný stav navrhovateľa na základe odborných lekárskeho nálezov, pričom v posudkoch prihliadli aj na iné zdravotné postihnutia a ich vplyv na schopnosť navrhovateľka vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľ utrpel vcelku nezávažný pracovný úraz, keď spadol z lešenia na chrbát. Traumatické zmeny v zmysle zlomením neboli dokázané a v júni 2008 bola práceneschopnosť z uvedeného dôvodu ukončená. Až postupne sa rozvíjali obmedzenia pohyblivosti pravého ramenného kĺbu, ktoré viedli k operačnému riešeniu v októbri 2008. *V skorom pooperačnom období nebola prítomná porucha funkcie*, postupne sa stav zhoršoval napriek rehabilitačnej liečbe. Ťažká porucha pohyblivosti pravého ramena ako stav umožňujúci zvýšenie rozhodujúceho postihnutia podľa § 71 ods. 8 zákona bola preukázaná až vyšetrením dňa 10. marca 2009. Tento záver nie je v rozpore s nálezmi funkčných vyšetrení odborných lekárov.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov a posudok posudkového lekára ústredia zo dňa 10. marca 2009, za úplné, objektívne, presvedčivo odôvodňujúce záver, že zdravotný stav navrhovateľa zodpovedá miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a teda invalidite až od 10. marca 2009. Rozhodnutie odporkyne považoval za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská